

takrat práv potrebno. Zató je bil pa, kakor v imenovanim listu beremo, preden se je bil dela lotil, tudi od poglavarstva pohvaljen, če mu gré tedej zavoljo tega toliko zaslug, mu jih nikakor ne želimo kratiti.

De bo pa gosp. pisavec življenja rajnciga Čopa vedil, koliko je rajnki Čop k vredbi licealne bukvarnice pred svojo smertjo pripomogel, mu moramo ob kratkim le to povédati, de je bil le veči dél gerčkih, rimskih, nemških in pa ptujih klasikarjev, od katerih poslednjih je pa práv malo v Ljubljanski licealni bukvarnici, potém pa natoroslovske in botaniške bukve, popisal; vsih skupej tedaj le 11 omar bukev, v celi bukvarnici jih je pa 105 velicij omár in 4 manji, v katerih je že precej čez 30,000 bukev v lepim redu shranjenih. Vse drugo délo, to je popisovanje, vpisovanje v razne vpisnike (kataloge), vredovanje in še veliko družiga déla licealne bukvarnice je bil Čop pa svojim naslednikom zapustil, kateri so jo s združenimi močmi še le čez 6 lét po Čopovi smerti, to je v létu 1841 v tak red pripravili, de se zamorejo vsake bukve kmalo in brez veliciga iskanja najti. Torej vsakimu svoje!

Pri drugi priliki bomo pa Ljubljansko bukvarnico bolj na tanjko popisali. *

Novičar iz Ljubljane.

Légar se je v Ljubljani enmalo vkrotil; v vojaških bolnišnicah ni več taka velika sila bolnih. Pa semtertje po deželi se prikazuje. Bog daj! de pri malim ostane. Gosp. Dr. Schiffer, Dr. Melcer in Dr. Stöckl, kakor mnogi kirurgi in g. kaplani, ki so zboleli, so že na dobri poti k zdravju. — Na danes je napovedan prihod 4. bataljona našiga domačiga regimenta iz Laškiga, ki bo v Ljubljani ostal. — Smertno obletnico rajnciga Dr. Prešerna obhajati, bojo prihodnji petek ob 9. uri zjutrej bilje v Krajnji. Naprava tega spomína Krajnce lepó časti, posebno pa tiste rodoljube, katerim je za to posebno mar bilo. — Slovensko društvo je lani začelo denarje za spominek na grob rajnciga nabirati; zavolj mnogih lanjskih okoljšin je pa zaostala ta nabera, ktere se bo društvo zopet poprijelo, de se namenjeno delo doverši. — Za Krajsko deželo je 20 svetovavcov pri deželnih sodnijah izvoljenih, namreč: g. Lorenc Kunšič, g. Anton Schmalz, g. Janez vitez Lendenfeld, g. Janez žl. Schiwitzhofen — vsi bivši svetovavci poprejšnjiga deželniga in mestniga sodništva v Ljubljani; g. Anton Müller, bivši tajnik ravno tukaj, g. Jožef Piller in g. Jožef Vesel, bivši protokolista ravno tukaj, g. France Omejc, bivši protokolista tega vrada v Tarnovim v Galicii, g. Jošt Schrey, bivši svetovavec tega vrada v Rovinu, g. Avgust Schneditz, bivši kriminalni aktvar; g. Bernhard Rath, g. Janez Perko, g. Karl Raab, g. Ernest Bruner, g. Matija Binder, g. Valentin Murnigg, g. Dr. France Tomšič, g. Franc Kromer in Janez Brolih, bivši komisijski sodniki in komisarji, — in Edvard žl. Strahl, bivši avskultant dek. in mest. sod. v Gorici. — Večidel so ti gospodje Krajnci, ali saj slovenski jezik znajo, de bojo v stanu po potrebi svojo službo v obojnim jeziku opravljati. Kdor pri sodnicah na Krajskim obojniga jezika ne zna, se ga mora hitro hitro naučiti, de zadosti vstavnim postavam, in de ne spolni svojiga mesta le — na pol. — Ravno ko so imele Novíce včeraj zvečer v natis iti, je zaklenkalo visoko časti vrednemu gosp. profesorju L. Martinaku, ki je po dolgi bolezni umerl. Britka novica vsim domorodcam!

Novičar iz mnogih krajev.

Deželne vstave poredama sledijo. Tudi vstava za Česko kronovino je že na svitlim. Ondašnji deželni zbor bo imel 220 poslancov, — to je mogočna množica! — De bi se dohodki gimnazialnim učencam poboljšali, je minister úka Cesarju nasvetoval in presvitli Cesar so ga tudi poterdili. Prav je to; — vunder naš klic je: Usmilite se učiteljev začetnih šol po deželi; ti nar bolj potrebujejo pomoči! Ministerstvo je seer ukazalo, de se morajo učiteljem po deželi vsi dohodki natanjko odrajtovati, kakor poprej, — in če kakšna srenja noče z lepo dati, naj se pa s silo primora, de da, kar učitelju gré. To je vse prav in lepó — ali s tem ni veliko učiteljem po deželi pomagano. — Donava je že tako velika, de ste na Dunaji že dve bližnji predmestji zlo pod vodó. Noč in dan so čuvaji v čolnih po ulicah pripravljeni, v nesreči na pomoč biti. — V Galicii v Tarnovski kresli je 14 vasi popolnoma pod vodó; živina in živež sta večidel pokončana. — Na Ogerskim je strašno veliko snegá, in volkovi se kažejo sém ter tjé. Ni davnej kar je nek kmet na poti par škornic našel — pa ko jih v roko vzame, vidi de sta konca dveh nog v njih, ki sta bila požrešnim volkam ostala! — Sliši se, de so Ogersko krono zasledili, katero je Košut skril, ko je iz Ogerskiga bežal. Košutova žena, ki je bila dolgo na Ogerskim skrita, je srečno pobegnila čez Zemún v Beligrad, in od tod v Šumlo k svojimu možu na Turško. — Sliši se, de je v Černogori punt vstal. Zadriške novíce clo pišejo, de je Vladika Černogorski pobegnuti mogel. — Na Rusovskim Poljskim je toliko armade zbrane, de ni nikjer hišice, kjer bi vojakov ne bilo. Oficirji pravijo, de so k spodnji Donavi — proti Turškim — namenjeni. Silno veliko se tedaj tukaj žganja popíje, kér rusovski voják je že zadovoljin, če imale vodke (žganja) dovelj. Po nar novejšim ukazu Rusovskega cara dobí vsak prosták (gmajnar) 5krat v tednu po pol funta mesá, zraven tega pa še 1 krajcar vsak dan, v vojski pa 2 kraje., — drugi krajcar pa se jim še le po vojski plača. — Nar imenitniši novica pretečeniga tedna je to, kar se je na Gerškim zgodilo. Vse je ostermélo, to prigodbo slišati, namreč: Angleško vladarstvo terja od Gerškiga vladarstva odrajtvalo nekiga plačila, ki ga ima Gerški kralj nekim Angleškim podložnikom dati, in v izgotovljenje tega plačila je zaperl Angleški barkovodja nanagloma gerške barkostaje in je Grekam nekoliko bark vzel. Rusovski in Francozki poslanec protestirata zoper to ravnanje: ne vé se tedej, kakó se bo ta reč skomatala. — Dunajske novíce pišejo, de gré ban Jelčić sred tega mesca iz Dunaja v Zagreb. — Včeraj so napravili na Dunaji stanujoči Slovani krasin slovanski bal na Dunaji, h katerimu so povabili tudi nekatere Slované iz bližnjih in daljnih krajev. — Slovanska akademija za vse Avstrijske Slované se napravlja, ktera bi bila središče za razvitek in povzdigo mnogoverstnih vednost in učenost v slovenskim jeziku. Hvale vredna misel je to; Bog daj, de bi se tudi izpejljala! — Vojaške bandera, ki so bile v vojskah takó poškodovane, de niso za rabo v armadi, se prihodnjič ne bojo več shranovale v vojaških orožnicah, ampak v cerkvah. — Sliši se, de se izdelujejo table, na katerih bojo imenitniši postave zapisane in takó napravljene; de se bojo mogle povsod v srenjskih hišah obesti in de bojo pri srenjskih zborih vsakimu pri rokah. —

Današnjemu listu je pridjan 6. dokladni list.